

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 17. Ecclesia Hierosolymitana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Bœmundi obitus, anno superiore Ale-
 xium Imperatorem ab hoste formidando
 liberaverat; quippe ille e vita excessit
 in Apulia, cum in Orientem rediturus,
 omnia ad iter suscipiendum necessaria
 pararet, & Canusæ* in Ecclesia S. Sabinus
 sepultus est, ubi ejus Epitaphium ver-
 sibus latinis, ab illius ætatis barbarie non
 abhorrentibus, scriptum legitur. Quo-
 niam defuncti filius Bœmundus necdum
 pueritiam egressus erat, in Principatu
 Antiocheno successit Tancredus, qui uno
 non plus anno rerum potitus, anno se-
 quente millesimo centesimo duodecimo
 fatis functus est.

Sæcul. XII.
 A. C. 1112.

*in Apulia.
 Rom. Sa-
 lern. ap. Pe-
 regr.

& ap. Baro.
 an. 1111.

Guil. Tyr.
 lib. XI. c. 6.
 c. 18.

§. XVII.

Ecclesia Jerosolymitana.

Cum eodem anno Gibelinus Patriarcha
 Jerosolymitanus e vita migrasset,
 successit Arnulphus Archidiaconus, co-
 gnomento *Mala corona*, qui jam diu hanc

c. 15.

R 2

Sedem

gni accipiendæ, nam Imperatores Orientis a
 Papa coronati non leguntur. Romani vero plus
 promississe, quam in ipsorum potestate fuit, vi-
 dentur; quippe duobus Dominis servire non
 potuissent, & nunquam Germania aut Germa-
 norum Reges Græcum Principem Romæ Impe-
 ratorem Romanorum coronari æquo animo tu-
 lissent. Unde novorum bellorum, & prioribus
 atrociorum, fons perennis natus esset.

Sæcul. XII. A.C. 1112. Sedem ambierat. Is Eustachio Grenerio, Sidonis & Casarea Domino, Neptem suam in matrimonium dedit, atque in dotem ditionem Ecclesie sue pinguis-
 simam, nempe Urbem Jerichuntinam cum suis prædiis, adjecit. Ceterum nihilo meliorem in Pontificatu quam antea vitam duxit; sed ut scandali partem tolleret, & proborum virorum indignationem temperaret, Canonicos Regulares in Ecclesiam Jerosolymitanam introduxit. Tunc temporis Jerosolymæ versabatur Conon Episcopus Prænестinus Sacrae Sedis Legatus, qui comperto, quod Rex Henricus Pontificem Romanum cepisset, & Basilicam S. Petri latrocinii profanasset, suadentibus Clericis Jerosolymitanis, Sententiam excommunicationis in eum protulit, quam deinde in diversis provinciis repetiit.

Chr. Abb.
Ursperg. an.
 1116.

Guil. Tyr.
 XI. c. 21.

Arnulpho Patriarcha id consilii suggerente, Rex Balduinus connubium Adelhaidis, Comitissæ Siciliae, appetiit, quamvis Edessæ uxorem legitimam, adhuc luce fruentem, accepisset. Nempe Balduinus conjugium Adelhaidis, viduae Rogerii, fratris Roberti Guischari, potentissimæ & opulentæ Principis, exoptabat, ut rebus suis, nam in Solio cum extrema paupertate luctabatur, consulere. Itaque anno millesimo centesimo duodecimo ad eam Legatos misit, qui mulie-

mulierem ad consensum impulerunt, **Sæcul. XII.**
 nam, priore Balduini matrimonio diffi- **A C. 1112.**
 mulato, Jus succedendi in Regno Jero-
 solymitano ad filium, qui ex hoc toro
 nasceretur, perventurum esse polliceban-
 tur, aut si nullam amplius susciperet pro-
 lem, ad illum, quem ex Rogerio II. Co-
 mite Siciliae genitum habebat. Comi-
 tissa Palæstinam attigit anno millesimo
 centesimo decimo tertio, divitias immen-
 sas afferens, quacum Rex Balduinus, qua-
 si ab omni alio matrimonii vinculo solu-
 tus esset, nuptias celebravit.

Interim Bernardus Patriarcha Antio-
 chenus renovavit querelas, pridem ad
 Papam delatas, quod privilegia, suæ Ec-
 clesie noxia, Cathedræ Jerosolymitanæ
 concessisset. Papa vero declaravit, se in
 nullas alias Ecclesias Jurisdictionem Pa- *Pasch. ep. 28:*
 triarchæ Jerosolymitano voluisse tribue-
 re, quam in illas quarum limites longa
 Barbarorum dominatione ex hominum
 memoria deleti fuissent, non autem in
 illas, quarum fines certi essent; sed in
 his salva persisteret possessio antiqua. In
 eundem sensum Papa Regi Balduino scri-
 psit, & cavere præcepit, ne, privilegii a
 Sede Romana impetrati prætextu, Pa-
 triarcha Jerosolymæ Jurisdictionem in
 Ecclesias usurparet, de quibus constaret,
 quod Turcis & Saracenis dominantibus

Sæcul. XII. Patriarchæ Antiocheno subjectæ fuisse.
A.C. III. 2. sent.

§. XVIII.

Gudericus Episcopus Laudunensis trucidatur.

*Guib. No-
vig. III. de
vita c. 5.*

Gudericus Episcopus Laudunensis plures ob causas populi invidiam in se concitaverat, maxime vero ob sacrilegam cædem Gerardi Cressiacensis, viri inter Optimates illius urbis præcipui, quem Rorico Episcopi frater in Ecclesia Cathedrali orantem interfecerat, Gudericus quidem tunc absente, nam profectio- nem Romam susceperat; sed nemo dubitabat, quin ideo solum in Italiam iter ingressus fuisset, ut suspicionem paricidii, quod abiturus mandasset, a se removeret. Illud vero multo magis civium Laudunensium animos irritavit, quod postquam jurejurando Civile foedus recepisset, illud tamen omnibus viribus abrogare niteretur. Civile foedus dicebatur nova Societas, quam urbium cives, indulgentibus Dominis suis, cum in finem inibant, ut contra vim Nobilium se tuerentur, & in causis ad ipsos pertinentibus cives civibus jus dicerent. Qui in hujusmodi societatem jurabant, proprio nomine Cives appellabantur, & de gremio suo Præfectos eligebant, qui Majores, Conjurati, Consules vel aliis ejusmodi

*vid. Cang.
Gloss. Com-
muni.*